

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

ВИПУСК 67

29 січня 2021 р.

м. Переяслав

УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ
В ПЕРЕЯСЛАВІ

Рада молодих учених університету

Матеріали
Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

29 січня 2021 року

Вип. 67

Збірник наукових праць

Переяслав – 2021

УНИВЕРСИТЕТ ГРИГОРИЯ СКОВОРОДЫ
В ПЕРЕЯСЛАВЕ

Совет молодых ученых университета

Материалы
Международной научно-практической интернет-конференции
**«ТЕНДЕНЦИИ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ
НАУКИ И ОБРАЗОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ»**

29 января 2021 года

Вып. 67

Сборник научных трудов

Переяслав – 2021

УДК 001+37(100)

ББК 72.4+74(0)

Т 33

Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. Переяслав, 2021. Вип. 67. 662 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Воловик Л.М. – кандидат географічних наук, доцент

Дашкевич Є.В. – кандидат біологічних наук, доцент (Білорусь)

Євтушенко Н.М. – кандидат економічних наук, доцент

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук (відповідальний секретар)

Носаченко В.М. – кандидат педагогічних наук

Руденко О.В. – кандидат психологічних наук, доцент

Садиков А.А. – кандидат фізико-математичних наук, доцент (Казахстан)

Скляренко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент

Халматова Ш.С. – кандидат медичних наук, доцент (Узбекистан)

Юхименко Н.Ф. – кандидат філософських наук, доцент

Збірник матеріалів конференції вміщує результати наукових досліджень наукових співробітників, викладачів вищих навчальних закладів, докторантів, аспірантів, студентів з актуальних проблем гуманітарних, природничих і технічних наук

Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, достовірність фактів і посилань несуть автори публікацій

©Автори статей

©Рада молодих учених університету

©Університет Григорія Сковороди

в Переяславі

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО / СЕЛЬСКОЕ ХОЗЯЙСТВО

УДК 636.082:636.13

Ольга Соболю
(Херсон, Україна)

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИТЯЧОГО КІННОГО СПОРТУ В СВІТІ ТА В УКРАЇНІ

Проведено аналіз проблеми розвитку дитячого кінного спорту в світі та в Україні. Основними факторами успішного розвитку кінного спорту, зокрема, дитячого, є: розвинуті спортивна індустрія, система відбору та залучення перспективних дітей та молоді, підтримка дитячого кінного спорту та спортивного кіннозаводства.

В Україні відсутня система відбору, залучення та підтримки перспективних дітей та молоді. Відсутність економічних надходжень, системи відбору та підготовки юних вершників призводять до падіння ефективного платоспроможного попиту на спортивних коней, тобто проблем розвитку системи кіннозаводства в цілому.

Ключові слова: конярство, кіннозаводство, кінний спорт, діти, Федерація кінного спорту.

The analysis of the problem of the development of children's equestrian sports in the world and in Ukraine is carried out. The main factors for the successful development of equestrian sports, in particular, for children, are: a developed sports industry, a system for selecting and calling in equestrian sports of perspective children and youth, support for children's equestrian sports and sports horse breeding.

There is no system of selection, calling and support of perspective children and youth in Ukraine. Lack of economic income, a system of selection and training of young riders lead to a drop in effective demand for sports horses, that is, problems in the development of the horse breeding system as a whole.

Keywords: horse breeding, stud horse breeding, equestrian sport, children, Equestrian Federation.

Постановка проблеми. Сучасні реалії суспільного життя (доходи населення, що збільшилися; скорочення робочого тижня; прагнення до здорового способу життя, переважно міський характер розселення) привели до зростання інтересу жителів розвинутих країн Європи та США до живої природи. Одним з наслідків цього явища є підвищення популярності видів дозвілля, що пов'язані із спілкуванням з тваринами, зокрема, кінного спорту. В одній з провідних конярських країн світу – Німеччині – вже у 2013 році нараховувалося понад 5300 організацій, які об'єднували понад 650 тисяч любителів коней, щорічно проводилось близько 3500 турнірів з призовим фондом більше 2 млрд. євро [7, с. 6-8].

Зовсім інша ситуація склалася в Україні, де кінний спорт переживає не найкращі часи. Політична і економічна ситуація в країні, слабка підтримка держави, відсутність престижних змагань з високим призовим фондом гальмують розвиток кінного бізнесу. Але навіть в таких умовах в Україні є перспективні спортсмени, тримаються на плаву (або за рахунок власних досягнень, або за кошти меценатів) кінні клуби і кінні заводи. [9]

Перспективи розвитку кінного спорту в Україні, повноцінної зміни поколінь спортсменів-кіннотників забезпечуються відбором перспективних дітей, надання їм можливостей для успішних занять кінним спортом. Для того, щоб через 10 років юнаки України, яким зараз 14-16 років, поїхали на Олімпіаду, потрібно вже зараз готувати тренерів, підвищувати рівень змагань, створювати школи для курс-дизайнерів і т.п. Але дитячий кінний спорт є відносно дорогим, фінансові труднощі призводять до проблем з

комплектацією команд, еміграції спортсменів і інших представників професій, пов'язаних з кінним спортом, з країни [1].

Отже, розвиток дитячого кінного спорту виступає запорукою подальшого розвитку кінного спорту взагалі в країні. Ті країни, які здатні підтримувати дитячий кінний спорт, в подальшому, можуть розраховувати на те, що саме їх спортсмени будуть займати призові місця.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток кінного спорту країни може забезпечуватися як за рахунок внутрішніх ресурсів, так і залученням кадрів та закупівлею коней з інших, більш розвинутих країн. Другий шлях розвитку, в цілому, потребує менше фінансових надходжень, але, як правило, країни, які його обирають, не мають стійких успіхів (наприклад, арабські країни, Японія). Країни, які обрали перший шлях, в якості бази розвитку кінного спорту, мають високорозвинене спортивне конярство (Німеччина, Великобританія, Бельгія, Франція, Нідерланди) та систему кінного спорту. Традиційно, Україна мала високі позиції в кінному спорті як за рахунок наявності широкої мережі кінноспортивних шкіл та секцій, так і розвитку кіннозаводства

В сучасних умовах однією з важких проблем розвитку спортивного кіннозаводства України є відсутність ефективного платоспроможного попиту. В середньому, вартість реалізації спортивних коней коливається від 400 до 3 тисяч доларів. Однак лише за рахунок продажів галузь кіннозаводства не може існувати. В розвинених країнах попит забезпечується за рахунок різних джерел: популяризації кінного спорту, доходів тоталізатора, дотацій на маточне поголів'я та інших. В Україні склалася зовсім інша ситуація. Наприклад, славнозвісний Деркульський кінний завод № 63, утворений на дев'ять років раніше, ніж в Америці прийняли Декларацію про незалежність США, за роки незалежності жоден з українських президентів не відвідував. Поголів'я коней 170 голів обслуговують 54 людини з мінімальною зарплатою 3800 гривень на місяць. Не маючи бюджетного фінансування, кінний завод переживає найскладніший етап у своїй історії.

Комплекс конярських будівель відноситься до нерухомого культурної спадщини, але на капітальний ремонт заводу потрібно близько 2 мільйонів гривень, кінний завод не може самотужки забезпечити навіть утримання працівників і поголів'я – 500 тисяч гривень на місяць.

Крім того, в Україні тоталізатор, на відміну від країн з розвиненим конярством, заборонений законом, тобто повноцінного тренінгу коней немає. Виникає брак зоотехніків, тренерів, жокеїв, перериваються цілі конярські династії – люди їдуть за кордон, працюють в західних стайнях [10].

Відсутність ефективного платоспроможного попиту впливає на економічно-господарську діяльність як суб'єктів кіннозаводства, так і на кінний спорт. Наприклад, у Німеччині, якщо кінь брав участь в Олімпійських Іграх, менше мільйона євро він коштуватиме вже не може, в Україні ціна коней олімпійського рівня далека від цього рівня [1].

Низький попит на спортивних коней пов'язаний к з кількістю спортсменів, так і зі стратегіями розвитку кінного спорту в державі. За даними ВФКСУ, в 2017 році в Україні з чисельністю населення близько 40 млн. зафіксовано 1070 членів федерації. Для порівняння, Федерація кінного спорту Німеччини налічує 3 млн. членів, з яких 1,3 млн. – вершники, інші – це люди, які працюють в кінному спорті [4].

Так, наприклад, як в кінному, так і в інших видах спорту протягом останніх 20 років підвищили свої позиції США. Серед причин, за якими на багатьох міжнародних змаганнях саме представники команд США виходять на церемонію нагородження, виділяються популярність спорту як такого в американській культурі, розвинута спортивна індустрія, а також - залучення величезної кількості дітей та молоді до занять спортом та підтримка з боку батьків, які фінансують просування своїх нащадків до перемог.

Дитячий спорт в США – невід'ємна частина повсякденного життя. Звичайно, головна рушійна сила – батьки. У США немає міністерства спорту, центральної державної

спортивної системи і навіть близько немає ніякого державного фінансування спорту. Так, кінний спорт відноситься до тих, якими можуть займатися або діти з заможних сімей або ті, які можуть знайти собі спонсора [2].

В США, які зараз впевнено долучаються до елітарного клубу країн старої Європи – лідерів кінного спорту, робота із залучення молоді до кінного спорту не закінчується шкільними роками та порою дитинства, в подальшому її продовжують вищі навчальні заклади. Кінна освіта в США дуже затребувана: випускники коледжів працюють по всьому світу, наприклад, в стайнях відомого заводчика П. Шокемюле. Більш того, система кінної освіти США націлена на пошук перспективної молоді з різних країн світу [11].

В сучасних умовах, хоча традиційно сильними в усіх видах кінного спорту вважаються команди Великобританії, Нідерландів, Німеччини, інші країни теж мають шанси вийти на призові місця. Головною запорукою успіху в кінному спорті є кадри. На Олімпіаді в Лондоні поруч з українськими вершниками честь країни захищали і натуралізовані іноземці. Не обходиться без їх втручання в процес підготовки спортсменів. Так, в якості тренера в Україні був залучений олімпійський чемпіон 1992 року в командній першості П. Раймакерс (Нідерланди). Не менш значиму роль грає і організація самого процесу підготовки. Кінний спорт не входить в число настільки масових, як футбол чи баскетбол, тому шанс розвивати кінні види в країні, де вони не є мейнстрімом, можливо, в основному, лише за рахунок приватного капіталу. Домогтися успіху в них куди складніше, а віддача може бути в рази менше, ніж вкладені кошти.

В Україні кінний спорт в розвивається, в основному за приватні кошти. Якщо ж говорити про державні кінноспортивних базах, то їх залишилося, на жаль, не так багато. Серед найбільших – спеціалізована дитячо-юнацька школа олімпійського резерву в Дніпрі, Дергачівська ДЮСШ в Харківській області, школи в Києві та Сумах [8].

Додатковою проблемою розвитку кінного спорту в Україні є те, що він - один з найбільш витратних і елітних видів спорту. Він межує в рейтингах з гольфом, великим тенісом і вітрильним спортом [9].

В Україні всі витрати на заняття дітей кладуться на батьків юних спортсменів, в такій успішній країні як Нідерланди Федерація кінного спорту щорічно виділяє ресурси для підготовки юнацької та дитячої збірних, при цьому підготовку оплачують не батьки юних спортсменів, а федерація виділяє бюджет [1].

З одного боку, можна говорити про розвиток кінного спорту в Україні – з'являються нові клуби в великих містах і не тільки, з іншого – немає загальнонаціонального руху, як, наприклад, в Німеччині, Англії, Голландії. Відсутня програма розвитку, яка об'єднала б усі зусилля, спрямовані на популяризацію цього виду спорту. Часом в календарі подій збігаються дати турнірів в різних містах, що теж свідчить про неузгодженість дій всіх учасників процесу. У будь-якій розвиненій європейській країні, США, Південній Америці або Китаї кінний спорт є, по суті – екосистемою, яка будується за певними принципами і складається з взаємопов'язаних спільнот. В Україні немає ні чіткої програми, ні розуміння, як її впровадити. Важливим моментом розвитку кінного спорту є робота з глядачами. Будь-який спортсмен, будь-який клуб хоче бути впізнаваним. А для цього потрібно використовувати європейський досвід, імплементувати його в наші реалії, переходити у формат створення шоу (show-jumping або dressage-show) [4].

В сучасних умовах в країні працюють біля 200 кінноспортивних установ (клубів, баз, стаєнь, враховуючи найпростіші). Великих комплексів з гарними інфраструктурою, манежами та іншими перевагами близько 30. Українські спортсмени беруть участь почти в 200 міжнародних турнірах, в основному європейських, але професійно кінним спортом займаються не більше 100 спортсменів. Решта мають статус любителів або поки тільки починають свій шлях у великий спорт [3].

Також проблемою розвитку кінного спорту, зокрема, дитячого, є відсутність спеціалізованого навчального закладу, який готує дитячих тренерів. У нас, як правило,

дитячий тренер – низькооплачуваний співробітник стайні, який займається самою нецікавою роботою – це прокат дитини на поні.

Це в корені неправильно – це перший контакт майбутнього спортсмена, і його повинен відпрацювати самий висококваліфікований професіонал, який побачить задатки, правильно посадить дитину на коня, помітить помилки та відкоригує їх, щоб спортсмен – початківець міг рухатися далі.

Наприклад, у більшості країн – лідерів з кінного спорту дитина не може виїхати на змагання з конкуру, якщо він не пройшов відомий тест на управління конем італійського вершника Капрілі. В умовах України зовсім інша ситуація - непідготовлені діти без жодних проблем можуть брати участь в змаганнях з конкуру [1].

Для сучасного кінного спорту тесту Капрілі став атрибутом випробувань молодих коней, ці змагання стануть у пригоді й для молодих вершників, які виступають на поні та спортивних конях [12, с. 63-66].

В умовах пострадянських країн дитячий кінний спорт не може бути масовим і безкоштовним одночасно з об'єктивних економічних причин. Дитячий спорт постійно шукає спонсорів, але виростити з дитини професійного спортсмена - це довга, кропітка робота з великим ступенем ризику. Щоб до 18 років вийшов один хороший кіннотник-професіонал, в 8-9 років до школи повинна прийти сотня дітей. Зрозуміло, що ніякої спонсор не здатний оплачувати заняття десятків юних вершників протягом десятка років.

З іншого боку, дитячий кінний спорт стає дорогим задоволенням для обраних. Забезпечені батьки платять чималі гроші за тренерів і коней, проте забезпеченість батьків не завжди поєднується зі здібностями дітей. У підсумку, праці тренерів і гроші батьків йдуть лише на задоволення власних амбіцій. А з одними амбіціями їхати на Олімпійські ігри немає сенсу. Втім, навіть талановиті діти не завжди отримують можливість домогтися спортивних висот через практично повну відсутність кваліфікованих дитячих тренерів.

Складно впроваджувати європейський досвід в пострадянських країнах, зокрема, поки ФКСУ не зверне увагу на проблеми дитячого кінного спорту, а точніше, на його відсутність. Проте, все одно необхідно вчитися у більш розвинених країн і будувати власну систему дитячого кінного спорту, пристосовану до реалій ринкової економіки [3, 5].

Так, в Фінляндії один з ключових принципів розвитку дитячого спорту – чітка організація системи підготовки юних вершників. Основні ланки масового дитячого кінного спорту – кінноспортивні клуби і тренери. І ті, і інші, знаходяться під невисипущим державним контролем.

Спробувати себе в кінному спорті може кожна фінська дитина, так як в загальноосвітніх школах верхова їзда включена в програму як альтернативна фізична підготовка. Перед тим, як сісти в сідло, діти та підлітки повинні прослухати 10-годинний курс теоретичних занять. Змагання - це одне з ключових ланок навчання і головний механізм відбору здібних дітей. Навіть для початківців кіннотників змагання проходять дуже часто. Для здібних дітей вже у віці 10-12 років, відкривається дорога на дитячі, а потім і юнацькі турніри національного рівня, до 13-14 років успішний молодий спортсмен отримує путівку на міжнародний турнір.

Витрати по заняттю дітей кінним спортом лягають в основному на плечі батьків, виключаючи заняття верховою їздою в рамках шкільної фізкультури. Клуби заробляють на членські внески, освітніх заходах, прийнятті заліків, проведенні змаганні, оренді.

В результаті система працює злагоджено: фінські діти масово займаються кінним спортом і показують результати, фінські батьки платять не дуже багато з точки зору свого бюджету, кінні клуби сповнені клієнтів і благоденствують, Федерація кінного спорту не потребує коштів для розвитку дитячого спорту [13].

Висновки. Виходячи з вищезазначеного, в розвинутих країнах Європи та США існує розгалужена система відбору та підготовки юних вершників. Так, у Німеччині в 2013 році вже налічувалося 5300 організацій, які об'єднували понад 650 тисяч любителів коней, Федерація кінного спорту Німеччини налічувала 3 млн. членів, з яких 1,3 млн. – вершники. У США важливими чинниками успіхів в кінному спорті є популярність спорту як такого,

<i>Людмила Росенко</i>	
ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ОБРАЗУ ПЕРСОНАЖУ В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ	501
<i>Batagoz Smagulova</i>	
LANGUAGE-BASED PERSONALITY: EXPLORATION THROUGH LANGUAGE COUNSCIOUSNESS AND LANGUAGE REPRESENTATION OF THE WORLD	504
<i>Ольга Тараненко</i>	
SEMANTIC STRUCTURE OF THE LEXEME <i>MAGIC</i> IN FRENCH AND ENGLISH WORLDVIEW (COMPARATIVE ANALYSIS)	507
<i>Валентина Тимкова</i>	
УДОСКОНАЛЕННЯ МОВЛЕННСВОЇ КУЛЬТУРИ ЮРИСТА НА ЕТАПІ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ	510
<i>Бехзод Турниязов</i>	
KAUZATIV VAZIYATNING HODISAVIY SEMANTIK TAHLILI	513
<i>Олена Харт</i>	
СТІЙКІ НЕРОЗРИВНІ СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	516
<i>Тетяна Шиліяєва</i>	
ОЦІННІ СТРАТЕГІЇ В ПРОПОВІДЯХ ПРО COVID-19	517
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ / ФИЛОСОФСКИЕ НАУКИ	
<i>Анжеліка Бельська</i>	
ЄВРОПЕЙСЬКА ФІЛОСОФСЬКА КОНЦЕПЦІЯ ПІЗНАННЯ СВІТУ ЯК ПРОВІДНА СКЛАДОВА КУЛЬТУРИ ПЕРІОДУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	521
<i>Едуард Квасенко</i>	
ПРАВО ТА РЕЛІГІЯ: ПИТАННЯ ВЗАЄМВПЛИВУ ТА ВЗАЄМОДІЇ	525
<i>Валентина Куриляк</i>	
СУМЛІННЯ ЛЮДИНИ ЯК МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР	527
МЕДИЧНІ НАУКИ / МЕДИЦИНСКИЕ НАУКИ	
<i>Мархаба Амантаева</i>	
ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ ДЫХАТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ ПРИ СОЧЕТАННОЙ СЕРДЕЧНО-ЛЕГОЧНОЙ ПАТОЛОГИИ	531
<i>Людмила Горзов, Марина Кривцова, Євген Костенко</i>	
БАКТЕРІАЛЬНЕ ОБСІМЕНІННЯ ПРИМІЩЕНЬ СТОМАТОЛОГІЧНИХ КЛІНІК	533
<i>Шохиста Машиарипова</i>	
ЎПКА ИЧИ АРТЕРИЯЛАРИНИНГ МОРФОЛОГИК ТУЗИЛИШИ ВА КЕРНОГАН ИНДЕКСИ	536
<i>Гулнур Таубаева</i>	
МЕЙІРГЕРЛЕРДІҢ ТӘЖІРИБИЕСІН ЖЕТІЛДІРУ ҮШІН КЛИНИКАЛЫҚ МЕЙІРГЕРЛІК НҰСҚАУЛЫҚТАРДЫҢ ҚОЛДАНЫЛУЫН ТАЛДАУ	539
<i>Адхам Хасанов, Шарофат Мирахмедова</i>	
МИКРОБИОЛОГИЯ ЗАБОЛЕВАНИЙ ПАРОДОНТА	541
<i>Адхам Хасанов, Шарофат Мирахмедова</i>	
ХИРУРГИЧЕСКОЕ И НЕХИРУРГИЧЕСКОЕ ЛЕЧЕНИЕ ХРОНИЧЕСКИХ ЗАБОЛЕВАНИЙ ПАРОДОНТА	545
СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО / СЕЛЬСКОЕ ХОЗЯЙСТВО	
<i>Ольга Соболев</i>	
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИТЯЧОГО КІННОГО СПОРТУ В СВІТІ ТА В УКРАЇНІ	549
<i>Олена Хижняк, Ольга Соболев</i>	
СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ МАСОВОГО КОНЬЯРСТВА В УКРАЇНІ	554